

Имай твърда надежда въ самъ себе, кога тръсиши свое-то щастіе и кога са трудиши да поправиши състоаніе-то си. Надежда-та на чуждѣ-тѣ помощь нека ти вѣде само като нищо възкашно, пакъ щешъ, вѣрувай, по малко нужда да имашъ. — Но послушай мѣ, що щѣ да те пытамъ. Да ли познавашъ ты своѣ-тѣ собственнѣ снагѣ и силѣ? Сирѣчь, знаешъ ли що можешъ и колко си кадаръ да направиши? Много человекѣ съ пропаднали и изгубили съ са само зато, що не съ познавали себе; що не съ знаали, гдѣ и въ що имъ лежи снагѣ-тѣ.

Па що мыслиши, кога е твоѣ-та найдобра, и кога ли е твоѣ-та собственна снага? Да ли е богатство-то, кое-то си спечелилъ? Или наслѣдіе-то (миразъ-атъ), за кое-то са надѣешъ, чи щешъ да получиши? Или влезванье въ сродство съ нѣкакво скѣтло и многоважно домородіе? Или, може да е, твоѣ-та наука, твоѣ-то знанье и твоѣ-та способность? Или е твоѣ-то званіе и твоѣ-то достоинство? О какъ са люто мамиши, брате! Та сичко това, що си сега изброилъ, чуждо е, то не е твое иманье и пълно е съ невѣрство и издѣйство. Зло е за тебе, ако съ подпорите на щастіе-то ти на тыя лъжливы добрини основани; то си ты на пѣсѣкъ-атъ кѣщѣ правилъ, и това зданіе неще да са одръжи; ще да падне, ще да са сруши! Вѣрувай, ще да дойдатъ такива дни, въ кои-то богатство-то ти нищо неще да ти помогне; ще да са догодатъ такива обстоятелства, въ кои-то ще твой-атъ найвѣрнѣй и найсроднѣй да те остави и изневѣри; ще да те снайде такава неволя, отъ кою-то неще да може да те одбрани нити твое-то званіе, нити